

ŞEHİT LİDER NEJDET KOÇAK'I RAHMETLE ANIYORUZ

Editörden tarafından yazıldı.

Pazartesi, 16 Ocak 2012 01:43 - Son Güncelleme Pazartesi, 16 Ocak 2017 11:00

Büyük Türk Milliyetçisi Nejdett KOÇAK'ı rahmetle anıyoruz.

ŞEHİT LİDER: NEJDET KOÇAK

Prof. Dr. Orhan ARSLAN

Yüreğimizin yağının eridiği, kalplerimizin titrediği, vicdanlarımızın sızladığı uç noktadır Necdet Koçak. Meslektaşım, ağabeyim, dava arkadaşım ve dostum Necdet Koçak hakkında yazmaktan ve konuşmaktan sakınır ve kaçınır olduk 28 yıldır. Bu konu, sevenleri arasında çok acil olduğunda kısaca bahsedilir ve bitirilir. Sonra... Sonra gözlerimiz dalar ufuklara, boşluğa, gittiği cennete ve hasretin verdiği özlemle içimize akar gözyaşlarımız...

HAYATI

07.04.1939'da Kerkük'te doğan Nejdett Koçak ilk, orta ve lise tahsilini Kerkük'te tamamladı. Babası Nurettin Ali Tefvik, bir Türkmen öğretmeniydi. 1958 yılında Türkiye'ye gelerek Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Tarım Makineleri Bölümüne girdi. 1962 yılında bu fakülteden Ziraat Yüksek Mühendisi olarak mezun oldu. Daha sonra Kerkük'e döndü ve 1962-64 yılları arasında Tarım Bakanlığı'na bağlı Ziraat Donatım Müdürlüğü'nde çalıştı. 1964 yılında Türkiye'ye tekrar geldi ve 1966 yılında Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi'nde Master'ını, 1969 yılında da aynı üniversitede doktorasını tamamladı. Daha sonra Irak'a döndü ve 1970 tarihinden itibaren Bağdat Üniversitesi Mühendislik Fakültesi'nde öğretim görevlisi olarak göreve başladı. 1976 yılında Doçent oldu.

Türkiye'ye gelirken adı Necdet olan şehidimiz, Nejdett Sançar'ı Ankara'da görüp tanıyınca, ismini bu çok sevdiği büyüğümüzünkine benzetmesi saygısı icabı oldu ve bundan sonra hep

ŞEHİT LİDER NEJDET KOÇAK'I RAHMETLE ANIYORUZ

Editörden tarafından yazıldı.

Pazartesi, 16 Ocak 2012 01:43 - Son Güncelleme Pazartesi, 16 Ocak 2017 11:00

Nejdet ismini kullandı.

Necdet Koçak, milli dava uğruna daha ortaokul ve lise dönemlerinde çalıştı. Nitekim 1959 yılında Kerkük Katliamı'nda şehit edilen Türkmen lideri Ata Hayrullah'ın gizli olarak kurduğu gençlik teşkilatında faaliyet gösterdi ve başkanlığını yaptı.

14 Temmuz 1958'de Irak'ta Krallık idaresinin Albay Abdülkerim Kasım tarafından devrilmesinde, 19 yaşındadır. Bundan sonraki gelişmeleri yakından gözlemleyecek ve engin milliyetçi ruhunda sentezleyecektir.

İhtilalden 3 ay sonra 22 Ekim 1958'de Barzani (Molla Mustafa Barzani (1903-1979), şimdiki Mesut Barzani'nin babası) Kerkük'ten büyük nümayişlerle geçerek Süleymaniye'ye gider. Peşine taktığı yüzlerce komünist Kürt büyük azgınlıklar içinde, önlerine gelen Türklere hakaret ederler, hadise çıkartırlar, **“Kerkük'ü terk edin, Kerkük bizimdir” diye bağırırlar. Kürtlerin emellerini ve bugünkü noktaya nasıl geldiğini 50 yıl önceden göremeyen devlete devlet denir mi? Ya da ne denir?**

Mart 1959'da Türklere karşı bir sindirme hareketi başladı. Yılların Kürt-Arap çatışması unutuldu ve Türk'e karşı sindirme ve imha hareketi başlatıldı. Haziran ortasına kadar Türklere tam anlamıyla kan kusturuldu.

14 Temmuz 1959; Irak'taki ihtilalin seneyi devriyesidir. Şehir tam bir bayram havası içindedir. Fakat sadece Kürtler kamyonlara doldurulmuş, ellerinde sopalar, taşlar ve silahlarla şehri dolaşıp Türkleri tehdit ediyorlardı. İlk olarak bir Türk kahvesini basıp içeridekilere ateş ettiler. İlk şehit Kahveci Osman'dır. Hırslarını tatmin edemiyorlardı, şehidimizi bir arabanın arkasına bağlayıp caddelerde sürüklediler. Sokağa çıkma yasağı konuldu, ama Kürtler hariç. Sokakta yakalanan çoluk çocuk bütün Türkler barbarca öldürüldü, işkence edildi, direklere asıldı, açtıkları çukurlara diri diri gömüldü ve iki ayrı arabaya bağlayıp parçalandı. **Başta Lider Binbaşı Ata Hayrullah olmak üzere 36 Türk şehit edildi.**

Maalesef Türkiye bütün bunları seyretti ve

“Birkaç Yüz Türk için Irak'la dostluğumuzu bozamayız”

diyen bakanları bünyesinde bulunduran Türk Hükümeti, cinayetler karşı suskun kaldı ve Kasım ihtilaline dostluk elini uzattı.

Genç Necdet, bütün bu soykırımları, cinayetleri, Türklere karşı oynanan kalleşçe oyunları birebir yaşadı. Bu olayları Türkiye'ye bütün detayıyla ilk defa getiren ve duyuran kişi oldu. Hazırlanan yeni anayasada, Irak'ın altıda bir nüfusunu teşkil eden Türkmenlerin yer almayışını hemen gördü.

Bunun Orta Doğu petrol bölgesinde Türkiye'nin söz hakkını sifıra indiren İngiliz taktiği olduğunu fark edecek

ve olayların önünü ve arkasını çok iyi takip ederek, milletine karşı tertiplenen gizli planları sezecek ve şahadetine kadar sürecek

22 yıllık ömrünü bu gözlem ve sezgilerine göre programlayacaktır.

22 Mart 1979 tarihinde Türkiye hesabına casusluk yapmak ve Türkçülük suçu isnat edilerek tutuklandı. 10 ay gibi uzun bir süre nerede olduğu bile bilinmedi. Söylediklerine inanmadılar. Zincirlere vurdular Vakit namazlarını kılmasına izin vermediler. Kurtarılması için Devrin

ŞEHİT LİDER NEJDET KOÇAK'I RAHMETLE ANIYORUZ

Editörden tarafından yazıldı.

Pazartesi, 16 Ocak 2012 01:43 - Son Güncelleme Pazartesi, 16 Ocak 2017 11:00

Cumhurbaşkanına, Başbakanına, bakanlarına ulaşılmıştı. Temas edilen hariciyeciler, körkütük aptala yatıyorlardı. Sonuçta, bu dava adamı kurtarılamadı. **Uzun süren mahkeme safahatı, Türkiye'yi idare edenler açısından bir hicap tablosudur, yüz karasıdır.**

On ay sonra 16 Ocak 1980 tarihinde ilk ve son defa görüldüğünde, idam edileceğini bildiği halde her zamanki gibi vakur, dimdik ve asıldı. Son anlarında kendisini yalnız bırakmayan gençlere söylediklerini özellikle yazmak istiyorum:

- Hiçbir şey değişmesin. Doğru olduğunu bildiğiniz yolda devam edin. Söyleyin arkadaşlara korkmasınlar.

- Ben kimsenin adını vermedim. Bu dava yerde kalmayacaktır.

- Ağaç budandıkça göverir.

- **Ağacın özünde de kurt var.** 27 gün önceki mahkemede beni ihbar edenlerin isimlerini verdiler. "Sen bu toplumun liderisin, bir isim listesi vereceğiz, bu listede tanıdıklarının karşısına işaret koyarsan kurtulursun, senin için pek çok devletin teşebbüsü var, görevine iade edip göz önünde bulundurmamızı istiyorlar, aksi halde idam edileceksin" dediler. "Ben listeyi görmek istemiyorum. Sizin iftira ettiğiniz gibi vatana ihanet etmedim.

Bu vatana ihanet etmem, sadece Türküm ve Türklerin de öz memleketlerinde herkes gibi bütün haklarına sahip olmalarını istiyorum".

16 Ocak 1980 sabah karşı saat 6.44'de Bağdat'ta Saddam rejimi tarafından idam edildi, **şahadet şerbetini içerek şehitlere serdar oldu.**

Dava arkadaşları Abdullah Abdurrahman, Adil Şerif, Dr. Rıza Demirci ve Halit Akkoyunlu O'nu bu cennet yolculuğunda yalnız bırakmadılar.

Cenaze, Irak gizli servisi nezaretinde, aileden birkaç kişinin iştirakiyle gizlice kaldırıldı.

Türkiye'den bir partinin lideri, idamları müteakip Saddam Hüseyin tarafından özel surette Bağdat'a davet edildi. Devlet başkanlarına yakışır bir biçimde cömertçe ağırlandı. Bu zat Türkiye'ye döndüğünde, **"Irak'ta Türklere baskı yapılmadığını, idam edilenlerin de, camilerde namaz kılan halkın yüzüne kezzap döken teröristler olduğunu"** söylemek gaflet, dalalet ve hıyanetinde bulundu.

KENDİSİ GÜZEL, AHLAKI GÜZELDİ

Necdet Koçak kadar temiz, içi dışı bir, O'nun kadar yiğit, yakışıklı güzel Türk görmedim diyen pek çok dostumuz vardır.

Necdet Koçak, temiz, düzgün fizikli, kırmızı yanaklı, güler yüzlü, güler gözlü, erkek güzeli

ŞEHİT LİDER NEJDET KOÇAK'I RAHMETLE ANIYORUZ

Editörden tarafından yazıldı.

Pazartesi, 16 Ocak 2012 01:43 - Son Güncelleme Pazartesi, 16 Ocak 2017 11:00

yakışıklı, sempatik, cana yakın bir kişiliği ile hemen fark edilirdi. Her zaman itinalı ve temiz giyinir, güler yüzüne ince bıyıkları çok yakıştırdı.

O, az insanda rastlanabilecek gönül zenginliğine ve ruh güzelliğine sahipti. Gençlik yılları dâhil bütün ömrü boyunca, arkadaş ve akranlarından ahlaki anlamda en küçük bir zaafı görülmedi.

Konuşurken iç dünyasındaki güzelliklerin pırıltısı gözlerinde okunur, yüreğinin sıcaklığı ve aydınlığı bir tatlı tebessüm halinde yüzüne aksederdi. Rahmetliyi tanıyıp da sevmeyen bir insan yoktur. Ses tonu ve davranışları kararlı, insana huzur veren bakışları derin ve anlamlı idi.

Hasbiliği, fedakârlığı, cesareti, çalışkanlığı, yani bir insanı kâmil mertebelere ulaştırabilecek davranışların tamamını, Necdet Koçak'ın günlük yaşayışlarında mükemmel bir tablo halinde görmek mümkündü. Namaz vakitleri gelince, kibarca yanındakilerden izin ister namazlarını kılardı.

O, bir gün bile öfkeli görülmedi. Ağzından bir defa olsun kötü söz duyulmadı. Karşısındakine her zaman:"Bir insan ancak bu kadar halim selim, bu kadar ölçülü ve terbiyeli olur" dedirtirdi.

Herkese sevgi ile yaklaşırdı. Sohbet etmediği, samimi davranmadığı kimse yoktu. Hayatta iken de, şehit edildikten sonra da, O'nun hakkında olumsuz tek kelime den olmamıştır.

Gösteriş bilmezdi. Yüzünden nur akardı. Saflığın, masumiyetin, iç ve dış temizliğinin, ihlasın adeta timsaliydi. **O hiç nursuz görülmedi. Sevilecek insandı ve öyle oldu. Her kes sevdi O'nu. Sanki şehit olmadan şehitlik nurunu yüzünde taşıyordu.**

TAM VE KAMİL BİR DAVA ADAMIYDI

Necdet Koçak ne istiyordu? O, Irak'ta Türklerin her türlü zulüm ve katliamdan kurtarılarak, yok olmadan insan gibi yaşamalarını istiyordu. Dillerini, kültürlerini, törelerini, milli kimliklerini, kaybetmemelerini, birliklerini korumalarını isterdi.

Onun için yorgunluk, şahsi meşgale yahut mazeret söz konusu değildi. O'nun hayat felsefesi davasına hizmet esası üzerine kuruluydu. Haberli ya da habersiz günün her saatinde yanınızdakilerle birlikte kapısı çalınabilirdi. Gelenleri yüzünden hiç eksilmeyen aydınlık tebessümüyle karşılar, hiç üşenmeden yorulmadan Irak Türklerini, Kerkük'ü, üzerindeki baskıları, tehditleri, gelecek için düşündüklerini anlatırdı.

1960'ların başlarında, Türkiye dışında yaşayan Türklerin varlığından söz edenlere, "bilimsel gerçeğe" yani sosyalizme kafa tutmaya çalışan hayalperest Turancılar nazarıyla bakılırdı. O şartlarda **Necdet Koçak bir kardelen gibi**, kendi tarihine bigâne duyarsız sosyal muhitin karlı ve buzlu kış günleri kadar sert ve acımasız ortamında, ilkbaharı müjdeleyen bir sıcak nefes gibiydi.

ŞEHİT LİDER NEJDET KOÇAK'I RAHMETLE ANIYORUZ

Editörden tarafından yazıldı.

Pazartesi, 16 Ocak 2012 01:43 - Son Güncelleme Pazartesi, 16 Ocak 2017 11:00

Necdet Koçak, bütün bir ömrü cepheymiş gibi yaşayan ve zoru başaran ender bir Türk Milliyetçisi idi. **O'nda bir imparatorluk mirasçısı edası vardı.** Kerkük'ün nerede olduğunu bilmeyenlere, Kerkük ve Kelkit'i birbirine karıştıranlara, yüzü al al yanarak açıklamalarda bulunmak, O'nun bitmez tükenmez gayretleri arasındaydı.

O'nun sayesinde Kerkük Ankara'nın bir semti, Erzurum'un hemen ötesindeki Bayburt gibi yakın, sıcak bir mekân oldu. Türk dünyasına yakınlığımızı hissettik. Davasından hiç ama hiç sapma göstermedi.

Her sohbetinde karşısındakilere mutlaka bir şeyler öğretirdi. Kendi neslinin de, kendinden öncekilerin de fikir babasıydı. Tam anlamıyla aksakallısıydı. Irak'ta Türk varlığını dava haline getiren O'dur. Sanatın ve sporun bir milletin tanınmasındaki önemini çok iyi kavramış ve arkadaşlarını teşvik etmişti

Lozan'da Musul ve Kerkük'ün Irak hudutları içine bırakılması ve Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin Irak Türkleri ile ilgilenmemesi O'nun ıstırabı idi. 1958 ihtilalinde, Bağdat Paktına dayanılarak Türkiye Irak'a müdahale edebilirdi. 1990 Körfez savaşında da, Müttefiklerimizin ısrarlarına rağmen Kerkük'ü içine alabilecek bir müdahale maalesef gerçekleşmedi.

Nihayet 2003 Mart teskeresinin reddedilmesi, Kerkük Türküne ve Güneydeki problemin çözümüne tam bir ihanet olmuştur.

NECDET KOÇAK BİR LİDERDİ

O, bir liderde aranan bütün vasıfları benliğinde taşıyor ve çevresindeki gençleri bilinçlendiriyordu. Zamanla Irak'ta yaşayan bütün Türkmen aydınları Türk-İslam bilinciyle O'na bağlandılar, O'nu lider gördüler. Kendisinden yaşça büyük olanlar bile O'na ağabey diye hitap ederlerdi.

O çok büyük bir kabiliyetti. Gerçek bir liderin haiz olması gereken tüm yüksek meziyetleri kendinde toplayan karizmatik bir kişiliğe sahipti. Yüreğinde kin ve nefrete yer yoktu. Son derece dürüst, mütevazı ve o nispette bilgili ve kültürlü idi.

Kısa sürede milletin bir ümit ışığı ve sembolü haline gelmişti. **O'nun beş projesi meşhurdur: Çiftlik, Hastane, Gazete, yayınevi ve Okul.**

Bağdat Üniversitesindeki çalışmalarından çok umutluydu. Türkiye'deki bilimsel çalışmalarını beğenmez, bizleri tembellik ve öze inmemekle suçlardı. Birlikte projeler yapılmasından söz ederdi.

“Irak' dönme, Saddam'ın ne yapacağı belli değil, sana zulmedilmesinden korkuyoruz” tarzındaki ikazlara, **“Olur mu hiç! Irak'taki çocuklarımızı, kardeşlerimizi nasıl sahipsiz bırakabiliriz. Kerkük'ü ikinci bir Kıbrıs durumuna düşürmemeliyiz. Ben gitmek mecburiyetindeyim”** diye cevap verirdi.

ŞEHİT LİDER NEJDET KOÇAK'I RAHMETLE ANIYORUZ

Editörden tarafından yazıldı.

Pazartesi, 16 Ocak 2012 01:43 - Son Güncelleme Pazartesi, 16 Ocak 2017 11:00

“Allah'ın yarattığı her Türkmen bizim insanımızdır, onu kaybetmeye, ya da kazanmamaya tahammülümüz olmamalıdır” derdi.

Yiğitler bir yola dönmemek üzere girerler. Bağdat'ta bir değil 1000 Saddam olsa Necdet Ağabey yine gidecekti. Ve gitti.

Bıraktığı boşluğu dolduracak kimse bu kadar yıldır çıkmadı.

BİZ HALA ŞOKTAYIZ

Bu dava binlerce şehit verdi. Nelerimizi kaybetmedik? Kimlerin kaybına alışmadık ki? Ancak aradan 28 sene geçti ve hala hadiseye intibak edemeyişimiz gariptir. Sanırım O'nu kurtarmak için denediğimiz yollar az geldi. İdamdan kurtulabilir miydi? Kurtarılamadığı kesin, ama sanki O'nu zindandan kurtarmanın başka yollarını da denemeli idik. Bize bu yakışırdı mı diyoruz? Bu dünyada Nejdet Ağabeyi kurtaramayacaksak niye yaşıyoruz mu diyoruz? Kahroluyoruz.

O'nun yolunda gidenler çıkacaksa, O'nun davası kucaklanacaksa, O'nun yeri doldurulacaksa belki ancak hüznümüz hafifler.

Allahın rahmeti üzerine olsun Ağabeyim.

Seninle cennette buluşmak istiyoruz.

Sen Allahın izniyle şefaet edici olacaksın.

Bizleri de unutma diyoruz.

YANAR KERKÜK

MUM KİMİN YANAR KERKÜK

YAĞ YANDI FİTİL BİTTİ

AHRINDA SÖNDÜ KERKÜK

BU ALMA DÖRT OLAYDI

KANIMA DERT OLAYDI

BOYNUMU VURAN CELLÂT

KEŞKE BİR MERT OLAYDI

ŒEHİT LİDER NEJDET KOÇAK'I RAHMETLE ANIYORUZ

Editörden tarafından yazıldı.

Pazartesi, 16 Ocak 2012 01:43 - Son Güncelleme Pazartesi, 16 Ocak 2017 11:00
